

Prelegenci i przewodniczący

Prof. dr hab. **Urszula Augustyniak** (ur. 1950) absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego (1973), doktorat i habilitacja również na UW (1979 i 1988). Od 1977 r. uczy w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Pełniła, między innymi, funkcję prodziekana oraz kierownika Zakładu Historii Nowożytnej w IH UW, a także kierowała pracami Komisji Lituaniistycznej PAN. Specjalizuje się w politycznej, społecznej, kulturowej i wyznaniowej historii Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Wśród jej nowszych prac są: *Wazowie i „królowie rodacy”. Studium władzy królewskiej w Rzeczypospolitej XVII wieku* (1999), dwie monografie poświęcone hetmanowi Krzysztofowi II Radziwiłłowi (2001), synteza *Historia Polski 1572-1795* (2008; dzieło ukazało się po też angielsku pt. *History of the Polish-Lithuanian Commonwealth: State – Society – Culture*, 2015) oraz edycja źródeł *Państwo świeckie czy księżę? Spór o rolę duchowieństwa katolickiego w Rzeczypospolitej w czasach Zygmunta III Wazy. Wybór tekstów* (2012).

Dr hab. **Katarzyna Błachowska** kieruje zakładem Dydaktyki i Historii Historiografii w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Od 2002 r. członek polsko-ukraińskiej grupy „Wielokulturowy Lwów w XIX i XX wieku”. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się na historiografii polskiej, rosyjskiej, ukraińskiej, białoruskiej i litewskiej w XIX i XX w., historii Rusi i Wielkiego Księstwa Litewskiego w średniowieczu. Najważniejsze publikacje to studium poświęcone związkom wielkich ksiąząt litewskich z Nowogrodem Wielkim (opublikowane pod nazwiskiem Krupa w „Kwartalniku Historycznym” i „Przeglądzie Historycznym” w 1993 r.) oraz książki *Narodziny Imperium. Rozwój terytorialny państwa carów w ujęciu historyków rosyjskich XVIII i XIX wieku* (2001) i *Wiele historii jednego państwa. Obraz dziejów Wielkiego Księstwa Litewskiego do 1569 roku w ujęciu historyków polskich, rosyjskich, ukraińskich, litewskich i białoruskich w XIX wieku* (2009), a także rozdział poświęcony wiekom średnim w publikacji *Historia na Uniwersytecie Lwowskim. Badania i nauczanie do 1939 roku* (2016).

Dr hab. **Richard Butterwick-Pawlikowski** kieruje Katedrą Historii i Cywilizacji Europejskiej w Kolegium Europejskim w Natolinie. Jest również profesorem historii polsko-litewskiej na University College London (na urlopie naukowym od 2014 r.) oraz profesorem wizytującym w Instytucie Historii PAN w Warszawie. Wykładał na uniwersytetach w Łodzi, Oxfordzie i na Queen’s University w Belfaście. Jest historykiem Oświecenia i jego krytyków, ze szczególnym uwzględnieniem Rzeczypospolitej Obojga Narodów. W swoich badaniach koncentruje się na związkach między polityką, religią, historią idei oraz kultury. Jego najważniejsze publikacje to *Poland’s Last King and English Culture: Stanisław August Poniatowski 1732-1798* (1998); *Polska Rewolucja a Kościół katolicki 1788-1792* (2012, także w krótszym angielskim wydaniu 2012). Współredagował także tom *Peripheries of the Enlightenment* (2008).

Dr hab. **Marek Cichocki** jest filozofem, politologiem i germanistą. Jest profesorem w Collegium Civitas oraz profesorem wizytującym w Kolegium Europejskim w Natolinie. Od 2004 r. jest dyrektorem naukowym Centrum Europejskiego Natolin i redaktorem naczelnym *Nowej Europy. Przeglądu Natolińskiego*. Od 2007 do 2010 r. był doradcą Prezydenta RP, prof. Lecha Kaczyńskiego oraz głównym negocjatorem z ramienia Polski negocjacji Traktatu Lizbońskiego. Od 2003 r. wydaje oraz

redaguje rocznik filozoficzny „Teologia Polityczna”. Publikował na temat historii idei oraz stosunków międzynarodowych, jego najważniejsze prace to: *Ciągłość i zmiana* (1999), *Porwanie Europy* (2004), *Władza i pamięć* (2005) oraz *Problemy politycznej jedności w Europie* (2012).

Prof. dr hab. **Bohdan Cywiński** (ur. 1939) jest historykiem, publicystą i pisarzem. W latach 1966-1977 był redaktorem miesięcznika „Znak”. Działał w Klubie Inteligencji Katolickiej i w opozycji antykomunistycznej, gdzie, między innymi, pełnił rolę wykładowcy Uniwersytetu Latającego oraz doradcy robotników stoczni w Gdańsku, a potem w Jastrzębiu. W latach 1981-1989 przebywał na emigracji politycznej, gdzie doradzał związkom zawodowym, między innymi w Ameryce Południowej. Wykładał na uniwersytetach w Genewie, Fryburgu a od 1990 r. w Warszawie, Wilnie, Kijowie, Mińsku i Witebsku. Jego najważniejsze prace to: *Rodowody niepokornych* (1971), *...potęgą jest i basta!* (1981), *Ogniem próbowane* (2 tomy, 1982-90), *Baśń niepodległa* (2007), i *Szańce kultur. Szkice z dziejów narodów Europy Wschodniej* (2013). Na emeryturze mieszka na Suwalszczyźnie.

Dr hab. **Jarosław Czubaty** jest profesorem w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie w latach 2014-2016 był przewodniczącym Rady Naukowej. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się na przemianach politycznych, społecznych, mentalnościowych i ideologicznych końca XVIII i pierwszej połowy XIX w. oraz na historii wojskowości tego okresu. Jego najważniejsze publikacje to: *Wodzowie i politycy. Generalicja polska 1806-1815* (1992); *Warszawa 1806-1815. Miasto i ludzie* (1997); *Rosja i świat. Wyobrażenia polityczna elity imperium rosyjskiego w początkach XIX wieku* (1997); *Historia dla maturzysty. Nowożytność* (2006); *Zasada „dwóch sumień”. Normy postępowania i granice kompromisu politycznego Polaków w sytuacjach wyboru (1795-1815)* (2005); oraz *Księstwo Warszawskie (1807-1815)* (2011, wydanie angielskie pt. *The Duchy of Warsaw (1807-1815)*, 2016).

Prof. **Robert Frost** piastuje Katedrę Historii im. Burnetta Fletchera na Uniwersytecie w Aberdeen. Urodzony w Edynburgu, studiował na Uniwersytecie w St Andrews, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w School of Slavonic and East European Studies Uniwersytetu Londyńskiego, gdzie obronił doktorat pod kierunkiem prof. Normana Daviesa. Wykładał w King's College London od 1987 r., aż do swojej przeprowadzki do Aberdeen w roku 2004. Publikuje obszernie na temat historii Europy Środkowej i Północnej. Jego najważniejsze prace to: *After the Deluge. Poland Lithuania and the Second Northern War, 1655-1660* (1993); *The Northern Wars. War, State and Society in Northeastern Europe, 1558-1721* (2000), and *The Oxford History of Poland-Lithuania, tom 1, The Making of the Polish-Lithuanian Union, 1385-1569* (2015). Członek-korespondent Polskiego Towarzystwa Historycznego, w czerwcu 2016 wybrany członkiem Akademii Brytyjskiej.

Dr **Hieronim Grała** wykłada na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego. Historyk i dyplomata. W latach 2000-2009 kierował Instytutami Polskimi w Petersburgu i Moskwie i był Pierwszym Radcą w Ambasadzie RP w Moskwie. Jest członkiem Komitetu Słowianoznawstwa PAN i Polsko-Rosyjskiej Komisji Historyków, a także redaktorem naczelnym serii *Monumenta historica res gestas Europae Orientalis illustrantia. Fontes XV-XVII saec.* publikowanej w Warszawie i Moskwie. Jest honorowym profesorem Moskiewskiej Akademii Prawa i Ekonomii oraz honorowym członkiem Akademii Dziennikarstwa w Kazachstanie.

Prof. dr hab. **Anna Grześkowiak-Krwawicz** jest kierownikiem Zakładu Literatury Oświecenia Instytutu Badań Literackich PAN oraz przewodniczący Polskiemu Towarzystwu Badań nad Wiekiem Osiemnastym. Wykładała na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego. Jest historykiem idei i dyskursów politycznych Rzeczypospolitej Obojga Narodów oraz badaczką kultury Oświecenia, zwłaszcza w jej rodzinnym Gdańsku. Jej najważniejsze prace to: *Regina libertas. Wolność w polskiej myśli politycznej XVIII wieku* (2006, skrócone wydanie angielskie w 2012); *O formę rządu czy o rząd dusz? Publicystyka polityczna Sejmu Czteroletniego* (2000); *Zabaweczka. Józef Boruwłaski – fenomen natury – szlachcic – pamiętnikarz* (2004, angielskie wydanie w 2012); edycja krytyczna *Mémoires* Stanisława Augusta Poniatowskiego (2012, wraz z Dominiquem Triairem).

Prof. **Geoffrey Hosking** od 2007 r. emerytowany profesor na University College London. Wykładał na uniwersytetach w Essex, Wisconsin-Madison i w Kolonii, by w 1984 r. osiąść na stałe w Londynie, jako profesor historii Rosji w School of Slavonic and East European Studies Uniwersytetu Londyńskiego. Wśród jego najważniejsze prace są książki: *Russia: People and Empire* (1997), *Russia and the Russians: From the Earliest Times to the Present* (2001; 2nd edn 2012); *Rulers and Victims: The Russians in the Soviet Union* (2006) oraz *Trust: A History* (2014).

Dr **Andrej Januškevič** (ur. 1976) jest historykiem i wydawcą. W 1998 r. ukończył studia na Wydziale Historii i Kultury Uniwersytetu Janka Kupały w Grodnie. Bada wewnętrzną i zagraniczną politykę Wielkiego Księstwa Litewskiego w drugiej połowie XVI w. Jest autorem monografii o udziale Wielkiego Księstwa Litewskiego w I Wojnie Północnej z Moskwą za Zygmunta Augusta (1558-1570), która została opublikowana w Mińsku w 2008 r. i w Moskwie w 2012 r. oraz wielu innych publikacji poświęconych tej problematyce. Aktualnie zajmuje się organizacją dyplomacji Wielkiego Księstwa Litewskiego pod koniec XVI w. oraz kwestie relacji między Rzeczypospolitą Obojga Narodów z Wielkim Księstwem Moskiewskim za Zygmunta Augusta i Stefana Batorego. Jako wydawca literatury historycznej broni idei konieczności popularyzacji wiedzy historycznej wśród społeczeństwa białoruskiego celem rozwoju kultury oraz wzmocnienia zasad niepodległości, demokratyzacji i europeizacji.

Dr hab. **Adam Kaźmierczyk** jest adiunktem w Instytucie Judaistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jego badania koncentrują się na wczesnonowożytnych dziejach Polski, stosunkach polsko-żydowskich w tym okresie oraz statusie prawnym Żydów w XVII i XVIII w. Jest autorem wielu opracowań, m. in. *Rodziłem się Żydem... Konwersje Żydów w Rzeczypospolitej w XVII-XVIII wieku* (2015), zajmował się też poszukiwaniem i wydawaniem źródeł do dziejów sejmu Czterech Ziem i opublikował wybór źródeł: *Sejm Czterech Ziem. Źródła* (2011) (wraz z Jakubem Goldbergiem). Ostatnio badał konwersje na chrześcijaństwo w XVII i XVIII w. oraz samorządu żydowskiego w Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Prof. dr hab. **Marek Kornat** (ur. 1971) jest historykiem dyplomacji i polskiej myśli politycznej. Od 2000 r. pracuje w Instytucie Historii PAN, gdzie jest kierownikiem Zakładu Dziejów Dyplomacji i Systemów Totalitarnych a od 2008 r. pracuje na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Jest autorem książek: *Polska 1939 roku wobec paktu Ribbentrop-Mołotow. Problem zbliżenia niemiecko-sowieckiego w polityce zagranicznej II Rzeczypospolitej* (2002); *Polska szkoła sowietologiczna (1930-1939)* (2003); *Bolszewizm —*

totalitaryzm — rewolucja — Rosja. Początki sowietologii i studiów nad systemami totalitarnymi w Polsce (1918-1939), (2 tomy, 2003-2004); *'Polityka równowagi' (1934-1939). Polska między Wschodem a Zachodem* (2007); *Polen zwischen Hitler und Stalin. Studien zur polnischen Außenpolitik in der Zwischenkriegszeit* (2012); *Polityka zagraniczna Polski 1938-1939. Cztery decyzje Józefa Becka* (2012); *Między pokojem a wojną. Szkice o dyplomacji polskiej z lat 1918-1945/Between Peace and War. Essays on Polish Diplomacy in 1918-1945* (2015, napisana wraz z Wojciechem Materskim); oraz *Wacław Grzybowski. Ambasador w Moskwie (1936-1939). Biografia polityczna* (2016).

Dr **Paweł Kowal** jest politologiem, historykiem, publicystą, ekspertem ds. polityki wschodniej i współtwórcą Muzeum Powstania Warszawskiego. Adiunkt w Instytucie Studiów Politycznych PAN oraz badacz podoktorski w Kolegium Europejskim w Natolinie. Wykłada też na Uniwersytecie Warszawskim i prowadzi Radzie Naukowej Stacji Badawczej PAN w Kijowie. W latach 2005-2009 był posłem na Sejm RP, w latach 2006-2007 był Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i członkiem Rady Bezpieczeństwa Narodowego. W latach 2009-2014 był posłem do Parlamentu Europejskiego, członkiem Komisji Spraw Zagranicznych PE i przewodniczącym delegacji UE do Komisji Parlamentarnej UE-Ukraina. Autor wielu publikacji na temat transformacji politycznej w Europie Środkowej, do jego najważniejszych prac należą: *Koniec systemu władzy. Polityka ekipy gen. Wojciecha Jaruzelskiego w latach 1986-1989* (2012) oraz (z Mariuszem Cieślikiem), *Jaruzelski. Życie paradoksalne* (2015).

Prof. dr hab. **Wojciech Kriegseisen** jest dyrektorem Instytutu Historii PAN im. Tadeusza Manteuffela oraz członkiem Komitetu Nauk Historycznych PAN. Był profesorem swojej *alma mater* Uniwersytetu Warszawskiego i przez 10 lat pełnił funkcję redaktora naczelnego „Kwartalnika Historycznego”. Jest historykiem dziejów nowożytnych, specjalizuje się w parlamentarystyce Rzeczypospolitej Obojga Narodów i relacjach międzywyznaniowych w Europie Północnej tego okresu. Jest autorem wielu publikacji traktujących na powyższe tematy, jego najnowsza książka to *Stosunki wyznaniowe w relacjach państwo-kościół między reformacją a oświeceniem: (Rzesza Niemiecka, Niderlandy Północne, Rzeczpospolita polsko-litewska)* (2010)

Prof. **Jan Kubik** studiował i uczył na Uniwersytecie Jagiellońskim, potem uzyskał doktorat na Columbia University w Nowym Jorku. Kierował katedrą Nauk Politycznych na Rutgers University w New Jersey, obecnie jest Dyrektorem School of Slavonic and East European Studies na University College London. Jego badania, wśród których wiele jest porównawczych i ponadnarodowych wątków, rozciągają się na socjologię, politologię, antropologię i historię współczesną. Koncentruje swe prace na społeczeństwie obywatelskim, protestach społecznych, polityce pamięci i postkomunistycznych transformacjach. Jego pierwsza książka to *The Power of Symbols against the Symbols of Power: The Rise of Solidarity and the Fall of State Socialism in Poland* (1994), jedną z jego najnowszych książek jest *Postcommunism from Within: Social Justice, Mobilization, and Hegemony* (red. wraz z Amy Linch, 2013).

Dr **Aliaksandr Milinkiewicz** jest doktorem matematyki i fizyki. W 2006 r. był kandydatem Zjednoczonych Sił Demokratycznych na prezydenta Białorusi. Jest laureatem nagrody Sacharowa przyznawanej przez Parlament Europejski dla osób zasłużonych w walce o prawa człowieka. Obecnie przewodniczy Białoruskiemu Stowarzyszeniu Praw Człowieka i Edukacji „Ruch o Wolność”.

Prof. dr hab. **Andrzej Nowak** jest profesorem historii Europy Wschodniej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i kierownikiem Zakładem Historii Europy Wschodniej i Studiów nad Imperiami XIX i XX w. w Instytucie Historii PAN w Warszawie. Specjalizuje się w najnowszej historii Europy Wschodniej i historii intelektualnej, jest autorem i współautorem ponad dwudziestu książek poświęconej tej tematyce m. in. *History and Geopolitics: A Contest for Eastern Europe* (2008), *Imperiological Studies: A Polish Perspective* (2011). Jest też autorem wielotomowej *Historii Polski* (2014-). Od 2015 jest członkiem Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP.

Dr **Olaf Osica** (ur. 1974) jest ekspertem E-Platform for Neighbourhood w Kolegium Europejskim w Natolinie. Jest także przewodniczącym Rady Ośrodka Studiów Wschodnich (OSW) w Warszawie, którego był dyrektorem w latach 2011-2016. Olaf Osica jest menedżerem i konsultantem, ma ponad 10 lat doświadczenia pracy na styku sektorów rządowego i think-tanków w Polsce. Jest doktorem nauk społecznych i politycznych z Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego w Florencji. Stypendysta Departamentu Stanu Stanów Zjednoczonych, Ministerstwa Spraw Zagranicznych Francji oraz GFPS-Polska. Author publikacji o stosunkach euroatlantyckich, bezpieczeństwie europejskim i polskiej polityce zagranicznej.

Prof. dr hab. **Andrzej Paczkowski** (ur. 1938), jest profesorem w Instytucie Studiów Politycznych PAN w Warszawie jest historykiem specjalizującym się w historii Polski w XX w. Jest autorem wielu monografii i edycji źródłowych i artykułów. Jego najnowsza książka to *Revolution and Counterrevolution in Poland 1980-1989* (2015).

Prof. **Rimvydas Petrauskas** jest dziekanem Wydziału Historii Uniwersytetu Wileńskiego, gdzie kieruje także zakładem historii średniowiecznej. Jest członkiem Rady Naukowej Niemieckiego Instytutu Historycznego w Warszawie. Jego badania obejmują polityczną i społeczną historię Wielkiego Księstwa Litewskiego w średniowieczu, opublikował, między innymi, książki *Lietuvos diduomenė XIV a. pabaigoje – XV a.: sudėtis-struktūra-valdžia* (2003) oraz (wraz z Jūratė Kiaupienė) czwarty tom wielotomowej historii Litwy *Nauji horizontai: dinastija, visuomenė, valstybė: Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė 1386–1529 m.* (2009).

Prof. **Antony Polonsky** jest emerytowanym profesorem Badań nad Holokaustem na Uniwersytecie Brandeis oraz głównym historykiem Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN w Warszawie. Jest redaktorem naczelnym *Polin: Studies in Polish Jewry*. Jego najnowsza praca to *The Jews in Poland and Russia* (3 tomy, 2010 i 2012), która otrzymała nagrodę *Pro Historia Polonorum* w 2012 dla najlepszej obcojęzycznej pracy poświęconej historii Polski. Skrócona wersja tej pracy ukazała się w 2013 pod tytułem *The Jews in Poland and Russia. A Short History*. Prof. Polonsky otrzymał honorowe doktoraty Uniwersytetów Warszawskiego (2010) i Jagiellońskiego (2014). W 2011 został uhonorowany krzyżem oficerskim Orderu Polonia Restituta oraz krzyżem oficerskim Orderu Niepodległej Litwy.

Kateryna Pryshchepa jest doktorantką w szkole Nauk Społecznych Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. Przedmiotem jej badań jest kwestia zaangażowania obywatelskiego na Ukrainie po protestach lat 2013-2014. Absolwentka Kolegium Europejskiego w Natolinie. Przed studiami w Natolinie pracowała w ukraińskich mediach, pisała m.in. o relacjach Ukraina-UE oraz o polityce budżetowej na Ukrainie.

Dr **Andrzej Pukszo** jest historykiem i politologiem, od 2005 r. związany jest z Uniwersytetem Witolda Wielkiego w Kownie, gdzie obecnie kieruje Katedrą Nauk o Polityce na Wydziale Nauk Politycznych i Dyplomacji, gdzie jest adiunktem. Współtworzył Instytut Wielkiego Księstwa Litewskiego w Kownie, którego dokonania zostały uhonorowane nagrodą im. Jerzego Giedroycia przyznaną przez „Rzeczpospolitą” w 2015 roku. Jest autorem m. in. książki *Między stołecznością a partykularyzmem. Wielonarodowa społeczność Wilna w latach 1915-1920* (2005).

Prof. dr hab. **Andrzej Rachuba** przewodzi Radzie Naukowej Instytutu Historii PAN, gdzie kieruje również Zakładem Nauk Pomocniczych Historii i Edytorstwa. Historyk dziejów Wielkiego Księstwa Litewskiego, opublikował wiele edycji źródłowych, artykułów i książek m. in.: *Wielkie Księstwo Litewskie w systemie parlamentarnym Rzeczypospolitej w latach 1569–1763* (2002) oraz (razem z Jūratė Kiaupienė i Zigmantasem Kiaupą), *Historia Litwy. Dwugłós polsko-litewski* (2008). Jest wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Heraldycznego oraz prezesem Towarzystwa Miłośników Historii. W 2009 r. został uhonorowany krzyżem oficerskim orderu Polonia Restituta.

Dr **Johannes Remy** jest historykiem Europy Wschodniej XIX i początków XX w. Doktorat obroniony na Uniwersytecie w Helsinkach stał się podstawą publikacji *Higher Education and National Identity: Polish Student Activism in Russia, 1832-1863* (2000 nagrodzonej nagrodą AAASS/Oribis Book Prize (Nagroda Kulczyckiego) za najlepszą pracę o Polsce w języku angielskim wydaną poza Polską. Jego druga książka *Brothers or Enemies: The Ukrainian National Movement and Russia from the 1840s to 1870s* ukaże się w 2016 r. nakładem University of Toronto Press. Dr Remy wykładał na uniwersytetach w Helsinkach, Moskwie, na Uniwersytecie Carleton i w innych uczelniach w Kanadzie. W 2007 r. był Eugene and Daymel Shklar Fellow w Harvard Ukrainian Research Institute, a od 2015 r. jest badaczem podoktorskim w Kolegium Europejskim w Natolinie. Jego obecne badania koncentrują się na kwestii ukraińskiej pomiędzy rewolucjami w Rosji w 1917 r.

Doc. dr **Ramunė Šmigelskytė-Stukienė** kieruje zakładem historii Wielkiego Księstwa Litewskiego w Litewskim Instytucie Historii w Wilnie. Jej zainteresowania skupiają się osiemnastowiecznej historii politycznej Wielkiego Księstwa Litewskiego i rozwoju instytucji politycznych Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Ostatnio wydała książkę *Michał Kleofas Ogiński: Politician, Diplomat and Minister (1786-1794)* (2015). Jest również autorem monografii *Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės susidarymas ir veikla 1792-1793 metais* (2003) oraz współautorem monografii *Modernios administracijos tapimas Lietuvoje: valstybės institucijų raida 1764–1794 metais* (2014) i *Lietuvos valstybės kontrolės istorija* (2014).

Dr hab. **Tomasz Stryjek** jest historykiem i politologiem, profesorem w Instytucie Studiów Politycznych PAN oraz wykładowcą w Collegium Civitas w Warszawie. Naukowo zajmuje się historiografią ukraińską XIX i XX w., historią idei narodowej w Europie Wschodniej w XX w. oraz współczesnymi ruchami narodowymi w krajach postkomunistycznych, a także politykami tożsamości i pamięci w tym regionie. Jest autorem m. in. *Ukraińska idea narodowa okresu międzywojennego. Analiza wybranych koncepcji* (2000, II wyd 2013), *Jakiej przeszłości potrzebuje przyszłość? Interpretacje dziejów narodowych w historiografii i debacie publicznej na Ukrainie w latach 1991-2004* (2007) oraz *Ukraina przed końcem Historii. Szkice o polityce państw wobec pamięci* (2014).

Prof. **Frank E. Sysyn** jest dyrektorem Peter Jacyk Centre for Ukrainian Historical Research przy Kanadyjskim Instytucie Badań nad Ukrainą (CIUS) i profesorem na Wydziale Historii Uniwersytetu w Albercie. Jest też kierownikiem projektu translatorskiego pism Mychajły Hruszczewskiego. Specjalizuje się w historii Polski i Ukrainy, jest autorem książek *Between Poland and the Ukraine: The Dilemma of Adam Kysil, 1600-1653* (1985) i *Mykhailo Hrushevsky: Historian and National Awakener* (2001). W swoich publikacjach poruszał też kwestie Powstaniu Chmielnickiego, ukraińskiej historiografii oraz wczesnonowożytnej ukraińskiej kultury politycznej.

Dr **Artūras Vasiliauskas** obronił doktorat na Uniwersytecie Londyńskim, pod kierunkiem prof. Roberta Frosta w King's College. Wykłada na Wydziale Historii Uniwersytetu Wileńskiego oraz kieruje British Council na Litwie. Prowadzone przez niego badania koncentrują się na politycznych i społecznych stosunkach wśród szlachty Wielkiego Księstwa Litewskiego w XVI i XVII wieku, a ich wyniki kwestionują ortodoksję o oligarchii magnackiej na Litwie.

Prof. dr hab. **Zofia Zielińska** (ur. 1944) jest historykiem, badaczem politycznych dziejów Rzeczypospolitej w XVIII w. ze szczególnym uwzględnieniem stosunków polsko-rosyjskich. Od 1968 r. aż do emerytury w 2014 r. nauczyciel akademicki w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Jej najważniejsze prace to: *Walka „Familii” o reformę Rzeczypospolitej 1743-1752* (1983); *„O sukcesji tronu w Polsce” 1787-1790* (1991); *Studia z dziejów stosunków polsko-rosyjskich w XVIII wieku* (2001); *Polska w okowach „systemu północnego” 1763-1766* (2012); oraz wydawnictwo źródłowe *Correspondance de Stanislas-Auguste avec Catherine II et ses plus proches collaborateurs (1764-1796)* (2015).

Dr hab. **Radosław Paweł Żurawski vel Grajewski** jest profesorem w Instytucie Historii Uniwersytetu Łódzkiego w Katedrze Historii Powszechnej Najnowszej. Jego badania obejmują historię dyplomacji w XIX w., ze szczególnym uwzględnieniem Imperium Brytyjskiego w pierwszej połowie stulecia; historię Wielkiej Emigracji (zwłaszcza Hôtelu Lambert); historii dyplomacji w okresie II Wojny Światowej, zwłaszcza w zakresie stosunków brytyjsko-czechosłowackich i kwestii mitów, stereotypów i tradycji narodowych. Jest autorem 4 książek, 49 artykułów i 19 innych publikacji. Był stypendystą Fundacji im. J. i S. Brzękowskiego, Fundacji Fundacji Pomocy Niezależnej Kulturze i Literaturze Polskiej oraz Fundacji im. Lanckorońskich z Brzezia.